

Quin balanç de la cimera del clima de Sharm El-Sheik?

fòssils es va duplicar el 2021”

Mentre el món viu en una situació en què la guerra d'Ucraïna se suma a la guerra social contra les conquestes socials i democràtiques, contra els avenços arrencats per la classe treballadora en la lluita de classes, s'ha reunit a Sharm el-Sheikh, Egipte, la 27a Conferència Internacional de les Nacions Unides (ONU) sobre el Canvi Climàtic, coneguda com a COP 27, que ha durat dues setmanes, del 6 al 20 de novembre.

L'elecció d'Egipte, un país governat per una fèrria dictadura militar, fruit d'un cop d'Estat contra un govern elegit democràticament. On, segons el director executiu de la Iniciativa Egípcia per als Drets Personals, Hossam Bahgat, hi ha “almenys 20.000 presos polítics, segons els càlculs més conservadors”, tot i que admet que és impossible conèixer la xifra real. “La gran majoria estan detinguts a l'espera de judici”, és una mostra clara d'aquesta situació.

És clar que aquesta cimera s'inscriu, així, en la mateixa línia que el Mundial de Futbol, que es desenvolupa aquests dies sota una dictadura esclavista (que va comprar el Mundial a cop de suborns), que no només no respecta cap dret, sinó que més de 6.500 treballadors migrants van morir en la construcció dels estadis.

En un moment en què milions de treballadors a tot el món estan patint les conseqüències de la “inacció climàtica” que afecta primer les poblacions més pobres, en un moment en què s'estan duent a terme protestes climàtiques cada vegada més importants a tots els continents, abastant en particular la generació més jove preocupada pel seu futur, a què va conduir aquesta gran “conferència internacional”?

Un magre acord

El diari econòmic Cinco Días fa balanç de les sessions del COP 27 dient que “les converses sobre els punts clau per lluitar contra el canvi climàtic viatjaran amb avió rumb a Dubái, seu de la COP28, que està prevista per a finals de novembre de 2023”, assenyalant així, encertadament, que els punts importants no s'han resolt.

Incapaç d'arribar a acords sobre els temes centrals, els dirigents reunits a la cimera exhibeixen un únic èxit. El diari de la patronal

francesa Les Echos (21 de novembre) acull amb satisfacció el que considera un “avanç històric”, a saber, la creació d'un nou fons dedicat a “pèrdues i danys”, “una expressió que designa el dany irreversible causat per l'escalfament global en països ‘particularment vulnerables’”. Però el diari ha de reconèixer que aquesta decisió queda en l'aire: “els contribuents i beneficiaris encara no estan definits”... I va agregar: “Estats Units (...) tindrà dificultats per validar qualsevol participació”. I és que el desenvolupament i normativa d' aquest acord es posposa per a la següent COP, que se celebrarà dins d' un any.

Se suposa que aquest fons finançarà la reconstrucció de la sanitat pel canvi climàtic o les pèrdues agrícoles en països pobres, aquest fons “es complementa actualment amb 210 milions d'euros”. Pel moment, només hi ha promesa d'alguns països, que ja veurem si es compleixen (sobren precedents) “170 milions vindran d'Alemanya, 60 milions de França (al llarg de més de 3 anys)”. En altres paraules, pràcticament res.

Pel que fa a acords incomplets, plou sobre mullat. En la cimera de Copenhaguen, el 2009, es va apujar un mecanisme de pagament sobre l'ampliació de la responsabilitat de la minoració d'emissions. Segons aquest acord, els països rics transferirien cent mil milions de dòlars anuals als països en vies de desenvolupament per finançar les seves respectives transicions energètiques. L'Acord de París el 2015 ratifica la xifra màgica dels 100.000 milions, que encara avui, el 2022, continuen pendents de materialitzar-se.

I, no obstant això, sorprèn el suport que han donat a la creació d'aquest fons destacades organitzacions i ONG suposadament “ecologistes”, com WWF o Ecologistes en Acció.

Les incerteses respecte a aquest fons contrasten amb l'obediència compliment de l'exigència americana que els països de l'OTAN inverteixin un 2% del seu pressupost en despeses militars. El que no ha impedit que, precisament aquests dies, l'Assemblea Parlamentària de l'OTAN hagi conegut les declaracions del seu director general demanant sobrepassar com més aviat millor el 2 per cent.

“El suport públic als combustibles

La COP27 no ha arribat a cap acord de reducció de l'ús de combustibles fòssils. Fins i tot ha fet un pas enrere en aquest terreny, respecte a l'anterior cimera COP26, de Glasgow. La resolució final del COP 27 proposa “l'eliminació gradual i racionalització de les subvencions ineficients als combustibles fòssils, en consonància amb les circumstàncies nacionals i reconeixent la necessitat de donar suport al desenvolupament de renovables”. Una redacció que introdueix els matisos de “racionalització” i “en consonància amb les circumstàncies nacionals” respecte a la cimera de Glasgow.

Como assenyalava el diari -també francès- Libération (21 de novembre), “el suport públic mundial als combustibles fòssils per part de les 51 economies més grans del món gairebé es va duplicar el 2021, assolint l'astronòmica xifra de 700.000 milions d'euros, i s'espera que continuï creixent el 2022, segons l'OCDE”.

L'editorial del diari patronal francès L'Opinion (21 de novembre) explica així aquestes dues setmanes de discussions sobre els grans del món: “En resum, no es fa res. L'important és comunicar algun acord. Això és, pel que sembla, el que compta ara en aquestes altes masses organitzades en els quatre racons del món (...) i que conclouen incansablement amb un text que permet a tots salvar la cara sense mullar un o altre particularment. Aquest trist espectacle tornarà a succeir l'any vinent, i en un escenari d'elecció: la COP 28 tindrà lloc a Dubai, Emirats Àrabs Units, un dels països que més CO2 per càpita emet”. Elegir un dels grans productors de petroli com a seu d'una reunió que suposadament debat la reducció de l'ús dels combustibles fòssils és, si més no, una paradoxa.

La Fundació Renovables (tot i que no és una font imparcial) valora com a “depriments” els resultats aconseguits a la COP27. I assenyalava que “tristament, cada any que passa tornem a constatar que, en la cursa contra el canvi climàtic, no aconseguim passar el relleu de les bones intencions a les accions reals”. I afegeix la queixa que “després de més de dues setmanes en què els representants de la indústria fòssil campaven pels passadissos de les instal·lacions a Sharm el Sheik i la societat civil

intentava, per tots els mitjans, portar les seves demandes de justícia i equitat als representants dels països, el resultat aconseguit és sens dubte decebedor”.

La naturalesa mateixa del sistema capitalista

El mateix que passa amb el clima, succeeix

amb altres qüestions: els governs, en sotmetre's als dictats del capital financer, no només no poden resoldre els problemes plantejats pel canvi climàtic, sinó que no volen, com il·lustra novament aquesta COP 27. Aquesta és la naturalesa mateixa del sistema capitalista, que ha estat analitzat una i altra vegada .

Aturar-los, en la “inacció climàtica” com en la resta, començant amb la guerra a Ucraïna que serveix com a pretext fatal per a la guerra social (inflació mortal, reducció de salaris, “reforma” de les pensions ...), és la prioritat per a tots aquells que pretenen defensar els interessos de la població treballadora.

Els nostres compromisos...

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IS Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid Telèfon:
91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01 <http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta